

„EDINOST“
Izaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekah, četrtekah in sobotah. Zjutranje izdanje izaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obejane izdanje stane: za eno mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . f. 3.—, za pol leta . f. 5.—, za leto . f. 10.—. — Narodna je plačevati naprej za navedeno brez priložne naročila se sprava ne ozira. — Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tabak v Trstu po 3 nvt. izven Trsta po 4 nvt.

EDINOST

Oglaš se račun po tarifu v poštu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prestop, kakor obsega navadnih vrst. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rekopisi se ne vračajo.

Narodna, reklamacijska in oglaš sprejema uredništvo ulice Melina pišole št. 3, II. nadst. Narodna in oglaš je plačevati leso Trst. Oglaš reklama cije se preste poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinstvu je moč“.

Še enkrat o uličnih napisih v Ljubljani.

(Izv. dop. iz Ljubljane.)

Spoštovani g. urednik! Ko ste minole soboto prijavili dopisani Vam članek v obrambo „narodne stranke“, menili ste, da enemu, ki je bil napaden v Vašem listu, ne smete odrekati prilike, da se zagovarja. Dobro, to načelo je vsakako lepo in vse hvale vredno, kajti priča nam, da hočete biti objektivni, da hočete se svojim „utikanjem“ v kranjske zmešnjave le pripomoči v to, da se zbistrijo pojmi, da Vam je torej le do stvari in da Vas ne večejo oziri ni do oseb, ni do strank.

Mi kranjski Slovenci Vam moramo biti le hvaležni, da ste se vsaj Vi postavili na to stališče, ker tem potom je omogočeno Vašim čitateljem — a teh imate v Ljubljani gotovo veliko več, nego si demisljate Vi sami —, da morejo soditi sami in napravljati si samostojno sodbo o naših razmerah.

Ako pa stojite na tem stališču; ako menite, da onemu, ki je bil napaden, ni smeti vzkracati prilike za zagovarjanje, potem smemo tudi mi zahtevati od Vas, da tudi nam, kismo napadali, ne odrečete prilike za opravičenje pred slovenskim svetom z dokazom, da nismo napadali lehke-mišljeno.

Dovolite nam torej, da se še enkrat povrnemo k uličnim napisom v Ljubljani.

Borba za samoslovenske ulične napise v Ljubljani je dovršena. „Narodna stranka“ jo je pričela hvalevredno, a završila žalostno. Pripoznavamo, da od nje ni bilo vse odvisno ali v mestnem zastopu varovala bi bila lahko svojo doslednost in, če bi bilo treba, tudi mestno — avtonomijo. Motili smo se v svojem domnevanju, da se stvar, valed izjave dra. Bleiweisa v predzadnji seji mestnega zbora, da odsek v stvari še ni zaključil posvetovanja, odloži za nekoliko časa.

V seji mestnega zbora od 5. januarja se je sklenilo, da se odpravijo dosednji samoslovenski napisi, nemško-slovenski napisi pa zamene s slovensko-nemškimi. Nemščini je na teh napisih za-

gotovljeno častno mesto. Čuditi se temu ni, saj je mestni magistrat že pred meseci tako uravnaval svoje napise — da si ima vsak gospodar sam določevati o obliki tablic, ki se pribijejo na njegovi hiši in da si nismo dobili nikakega zagotovila, da bodo tudi drugod tako „taktini“ napram našemu jeziku. Najnovejši napisi, na katerih nemščina po nemško-narodni „pogodbi“ nima zagotovljenega častnega mesta, ostanejo, kar je skoro gotovo zasluga silnega „gromenja“. Nemška manjšina v Ljubljani se radi teh napisov nima povoda hudovati, saj je naša slovenska manjšina v Avstriji na enak način pečeščena na c. kr. poštnih dopisnicah.

Čudno lice bode imela odslej Ljubljana. Dvovrstne ulične tablice pričale bodo slehernemu o naši neodločnosti in kazale, da se je s slovensko pomočjo nemštvo na Kranjskem zopet utrdilo v svojih, že davno izgubljenih pozicijah. Načelo jednakopravnosti v Ljubljani bode neporušeno — jednakopravnost izvenkranjskih Slovencev pa bode i nadalje v posmeh tujim večinam.

Seja mestnega zbora je bila zanimiva in je zopet potrdila vsa tista fakta, katera ste v notici: „Stvarni ne morejo biti“, vrgli nedavno v obraz našim „prvakom“. Neki mastni odbornik, katerega pa previsoko čislamo, da bi njegovo ime izročali javnosti, je izjavil v javni seji dne 5. t. m., da bi glasoval za znani dr. Gregoričev predlog, ko bi ga ne stavil — dr. Gregorič!

Dr. Tavčar se je opravičeval, da je dne 23. pr. m. nadomeščal v mestnem zboru dr. Schafferja in povedal, da je tudi dr. Gregorič pred leti bil za dvojezične in celo za trojezične napise. Kako stališče bi sedaj dr. Tavčar zavzel napram samoslovenskim napisom v dež. odboru, tega dr. Tavčar ni povedal, pač pa se je izgovarjal na gospoda Povšeta.

Dr. Gregorič je dejal, da je bil in bo za take napise, ako bi se v Trstu, Gorici, Celju, Mariboru, Celovcu privoščili slovenščini destojen prostor na uličnih napisih. Sicer pa takrat, ko se je mestni zbor odločil za samoslovenske napise, ni bil on njega člen. Govori se, da se sedaj tudi katoliško-narodni

deželni odbornik g. Povše ogreva za dvojezične napise, ali tu ne gre samo za to, da mestni zastop pokaže, da je res odločno naroden, dosleden ter da se ne plaši nadaljnega boja. Naj bi g. župan povprašal mestne zbore v Trstu, Gorici, Mariboru, Celju itd. in če bi bili oni zadovoljni sprejeti dvojezične napise, potem jih sprejmemo tudi mi. Dokler se pa ne zgodi to, moramo biti za samoslovenske napise. Ako je na Kranjskem baron Hein „rahločuten“ glede napisov, bi morali tudi ostali deželni šefi posnemati njega v rahločutnosti. Danes je padla celjska postavka v zbornici poslancev — v istem trenutku poklanjamo mi Nemcem dvojezične napise v Ljubljani. Borili se nismo do poslednjega. Završevaje je dr. Gregorič predlagal glasovanje po imenih.

Župan Hribar je rekel, da bi bilo brezvspešno povpraševanje pri ostalih mestnih zastopih ter bi vzbudilo le posmeh. (Zato torej naj bi se klanjali mi v Ljubljani!) Ko bi tudi dobili samoslovenske ulične napise, bi mnogi nemški hišni posestniki ne imeli samoslovenskih hišnih tablic in bi se slovensko lice Ljubljane le spačilo. (To je vedela narodna stranka tudi takrat, ko se je ogrela za samoslovenske napise — in poleg tega ni potreba na hišnih tablicah napisov. Proti samoslovenskim napisom se je tedaj uprlo le neznatno število nemških posestnikov. Op. dop.)

Glasovanje po imenih se je odklonilo iz umevnih vzrokov, iz istih vzrokov pa smo se tudi udali „faktičnim razmeram“. Videlo se je, da je narodna stranka nekako v zadregi. Deželni predsednik ni bil merodajen o prvem ukrepu, torej je jalov vsak izgovor na to stran. Konstatujemo, da se dr. Tavčar ni opral. Naj je dr. Gregorič pred leti zavzemal kakoršnosibodi stališče, takih besed pa, kakršne je priobčila „Laibacherica“ dne 24. min. m., ni še nikdo v Ljubljani pred dr. Tavčarjem govoril v korist dvojezičnim napisom in noben narodni zastopnik še ni tako jasne izrazil, da so postali Nemci na Kranjskem faktor, na katerega smo navezani, in da so se s tem položajem že sprijaznili someščani nemške narodnosti! Obzalu-jemo le, da je dr. Tavčar govoril te besede ne-

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Med tem, ko je Risler vodil svoje prijatelje po vseh prostorih novega stanovanja, je ostala Sidorija v svoji sobi. O svitu male, modre svetilnice, viseče od stropa, se je ozrla najprej v zrcalo, odsevajočo njeno podobo od nog do glave, potem pa na mlado velikolepje, katero jej je bilo tako novo. Potem je odprla okno, namesto da bi se ulegla, ter nepremično slonela na obzidku.

Noč je bila jasna in gorka. Razločno je videla pred seboj vso tvornico z nebrojnimi okni, bliščečimi, visokimi stekli in dolgim dimnikom, ki se je zdel, da moli v nebo. Tu je ležal mali, krasni vrt, naslanjaj se ob stari zid nekdanje palače. Orog in okrog so se režale borne, mrkle strehe, mračne, sila mračne ceste — Najedenkrat se je zganila. Tam zadej, v najtemnejši, najgrši vseh teh skup stisnjenih podstrešnih izb, ki so se kakor preobložene s siromaštvom naslanjale druga na drugo, je zijalo v petem nadstropju ven v noč veliko in mračno okno. Spoznala je je pri tej priči.

Bilo je okno tiste veže, ob kateri so bivali nje stariši.

Vežino okno! — — —

Koliko okolnosti je vzbujalo samo to ime v njenem spominu! Koliko ur, koliko dni je prebila tam, nagnjena čez to vlažno odprtino v zidu brez naslanjala in obzidka ter gledajoča tja proti tvornici. Še ta hip je menila, da vidi tam gori shujšano ličico male Chèbeove, in v okvirju tega okna siromašnega stanovanja se je razvilo pred njenim duhom vse njeno mladostno življenje, žalostna mladost uboge pariške deklice.

II.

Zgode male Chèbeove. — Tri družine v jedni veži.

V Parizu je skupna veža ubogim družinam, tesno živčim v svojih premajhnih prostorih, takorekoč jedna soba več, pridaček k stanovanju. Od tam prihaja po leti malo čistega zraka od zunaj notri, tam se razgovarjajo ženske, tam se igrajo otroci.

Kadar je Chèbeova hčerka v stanovanju delala preveliko vričča, dejala jej je mati: „Beži! motiš me... teci ven in igraj se v veži“. In otrok je naglo teklen ven.

Ta veža v najzgorjem nadstropju stare hiše, v kateri niso bili skepi s prostorom, je delala velik, visok hodnik, zavarovan proti stopnicam z držajem iz kovnega železa, razsvetljen od širokega okna, skozi katero je bilo videti strehe, dvorišča, druga okna in malo dlje vrt Fromontove tvornice, kazoči se kakor zelena pičica med ogromnimi stariimi zidovi.

Vse to ni delalo posebno vedrega utisa, a otroku je tu ugajalo dokaj bolj, nego-li v stanovanju. Tam je bilo tako žalostno in mračno, posebno kadar je deževalo ter je Ferdinand ostajal doma.

Ferdinand Chèbe, umetna glava, ki je bila vedno polna novih idej, nikoli ne imajočih pravega vspeha, je pripadal onim lenim, vedno črteže snujočim meščančkom, kakoršnih je toliko v Parizu. Njegova žena, kateri je od kraja imponoval, je bila kmala spoznala njegovo ničevost ter se naposled privadila, potrpežljivo in malomarno prenašati neprestano njegovo sanjarjenje o sreči in bogastvu, in nasledujoče je prevare.

(Pride še.)

kako v imenu „narodne stranke“ ter je s tem postavil „narodno stranko“ na Kranjskem v jako čudno luč. Saj je, ako „Slovenski Narod“ govori resnico, urdil mej „dobro klici“, da predlog o samoslovenskih napisih pomeni danes „vodo kaliti in narodni stranki metati polena pod noge“. — Vprašamo: kakšno vodo kaliti? Mešite zvezo z Nemci? Ko se zahtevajo v srcu Slovenije slovenski napisi, to naj so „narodni stranki“ v Ljubljani polena pod noge!... Niso po kavarinah Nemci zaman pisali k poročilu „Laibacher Zeitung“: „Hoch dr. Tavčar, dreimal Hoch!“.

Slovensko časopisje je razun jednega, oziroma dveh glasil, zložno v obsodbi teh pojavov. In ko bi danes urednik Jurčič uстал iz groba in bi sel na svoj stari stol v „Narodni tiskarni“, tudi on bi izvestno zagrmel verze iz „Tugomera“ nad svojimi političnimi učenci:

„Povej Slovenom naročilo moje,
Da krepko se boré do zadnje kaplje,
Ter da nikdar ne udade se Nemcem,
Če udade se, to dade se smrti.“

Socijalizem v Rusiji.

V tedniku „Die Zeit“ je prijavil sloveči nacionalni ekonom, dr. Guglielmo Ferrero, profesor v Turinu, jako obsežen in temeljit članek o socijalizmu v Rusiji. Profesor Ferrero je Italijan, zato je tem dragocenejša njegova sodba o odnošajih v Rusiji. Velikemu delu evropske javnosti je Rusija še dan danes „barbarska“ država, na katero še ni posijal žarek človeške kulture; Rusija je tem ljudem prototip dinastiške samovolje, človeške nevednosti in uradniške korupcije. A kaj bi porekli ti ljudje, ako bi prečitali članek profesorja Ferrero, iz katerega izvedo o fenomenalnem napredovanju Rusiji na materialnem in duševnem polju? Strmeli pa bi, ako bi čuli, kako se v tej absolutni državi, v tej državi namišljenega nasilja razvija socijalno gibanje in kako nabijamo v Rusiji že dandanes marsikaj za duševni razvoj širših mas, česar pogrešamo v marsikateri proslavljeni „prosvetljeni“ dežel.

Dr. Ferrero je Italijan; misliti si moramo torej, da ne pretiruje v prid Rusiji. Opravičeni smo do menenja, da je njegova sodba objektivna. Priporočamo torej našim cenjenim čitateljem, da i oni pozorno prečitajo članek prof. Ferrero, ki ga podajemo tu v natančnem prevodu. Isti je pisan trezno, stvarno in tako poučno, da mora dokaj zbistriti pojme vsakomur, ki ga prečita — dobro voljo.

Članek glóve:

Iz Rusije Evropa ne pozna mnogo več nego — despotizem. Gorostasna, mogočna uprava, utelešena v osebi carjevi, tiranska in neodgovorna: to je za nas Rusija. Toda politiška oblika je le tenka lupina sadu, ki lahko obseza redilnega mesa, ali pa gnilo maso: pod lupino teokratskega in vojaškega despotizma sestoji v Rusiji socijalno življenje bogatimi in izvirnimi oblikami.

Posebnost na teh socijalnih oblikah sestoji v tem, da se v istih kaj srečno uporablja načelo združništva. Rusija in Angleška — kako čudno naključje! — sti oni deželi, v katerih so delavski razredi naj bolje razumeli in praktično porabili to načelo. Toda: dočim angleški narod dosega uresničenje tega načela po uglajeni kulturi in jasno gladajoči kalkulaciji, prihaja pa priprosti in nevedni ruski prostak do tega po direktnem instinktu. Temu narodu, ki po velikem delu sestoji iz analfabetov (ljudij, ki ne znajo ne čitati ne pisati) in ki nima nikakih politiških pravic, se je posrečilo, da je asocijacija (združevanje) uresničil na široki podlagi in v najpopolnejši in najtežavnejši obliki, v obliki dela in produkcije; posrečilo se mu je, da je pri mnogih taci delih, ne zahtevajočih kompliciranega in dragega mehanizma, preprečil utikanje izsesevalnih prekupčevalcev. Rusija je vsa polna ukupnosti, — takozvanih arteljev — katerih najbolj cvetoče so prave delavske pomožne zadruge, zasnovane po svobodnem združevanju delavcev, ki raje na svoj račun in ukupno prevzemajo kakoršnobodi delo in dele med seboj dobiček, nego da bi se dajali najemati od kakega podjetnika, ki bi se le okoriščal o njih trudu. Te artelje ni smeti zamenjavati z delavskimi združenji srednjega veka; kajti iste niso uravnane po zakonih, niti nimajo določenih pravil, ampak so

svobodne zadruge, ki se v jednomer snujejo in razpuščajo, ki stopajo v življenje le za gotove svrhe in le za nekaj časa, in ki nehujejo zopet, ko je minul ta čas in je dosežena določena ni svrha; one menjujejo svrhe in cilj, kakor že tako ugaja volji njih členov, izrazujoči se v njih svobodno in brez politiške kontrole. In kakor so delniške družbe ustvaritev industrijalnega in trgovskega meščanstva, tako so ruski artelji izvirna ustvaritev ruskega naroda. Rusija je morda jedina dežela, kjer ljudstvo ni prepustilo plutokratski oligarhiji (bogataškim posojilcem) vsega vodstva industrije in trgovine, kjer ljudstvo prevzemlje na svoj račun gotove produkcije in zmenjavanje istih, ki so bile do sedaj privilegij kapitalističnega sistema.

In z ozirom na to točko je lažje razumeti fundamentalno in nepremagljivo neprijaznost, obstoječo med rusko in angleško družbo. Ti dve družbi sti in si morati biti sovražni, ne zato, ker obe z jednako vmeno stremiti po svetovnem gospodstvu, ampak zato, ker bitstvo jedne znači absolutno nasprotje in absolutno zanikanje bitstva druge. Dočim ima Rusija, ta dežela politiškega absolutizma, zadostno demokratiško gospodarsko konstitucijo, je pa v Angleški, v domovini politiške svobode, bogatstvo zadobilo strogo vodilno obliko. Vse — od tal in zemljišč pa do industrije in trgovine — je monopolizovano (prisvojeno) po velikih špekulantih in še bolj po velikih družbah, družbah, ki imajo se svoje strani avtoriterno obliko, ker jih upravljajo ravnatelji, ki se sicer odgovorni delničarjem, ki pa imajo v svojih rokah neomejeno oblast nasproti podrejenim jim uradnikom. Ako so Angleži v politiškem pogledu narod, sestoji iz svobodnih mož, brez gospodarjev, toda z izvoljenimi načelniki, je pa narod angleški v gospodarskem pogledu sestavljen iz mase delavcev, stoječih pod vojaškim poveljstvom male oligarhije baronov, ki slehernega jutra z jednim samim znamenjem napravlja mobilno to ogromno maso in jo pusti delati v svojo lastno korist.

Pomočjo nekoliko značilnih vzgledov mi bode omogočeno, da pojasnim to razliko med rusko in angleško družbo. Na Angleškem so vse restavracije na kolodvorih prošle v posest mogočnih družeb, katerim na čelu stojita dva veletržca, gospoda Spiers in Pond, in se po njiju tudi imenuje družba (Spiers and Pond Co. Ltd.) V Rusiji pa so restavracije na kolodvorih monopol arteljev ruskih in tartarskih natakarejev. Pred petindvajsetimi leti so tartarski natakariji v Peterburgu ustanovili zadruge, so devali na stran pivnino in so s temi prihranki otvorili gostilno v glavnem mestu. Kupčija je cvetela, družba se je razširjala in danes ima v svoji posesti razven restavracij na kolodvorih, še hótél prvega reda v Moskvi, tak hótél v Nižnem Novgorodu in mnogo gostiln v vseh večih mestih Rusije.

V Londonu je v rokah dveh, treh velikih hiš vsa izključna služba razdeljevanja časopisov med prodajalce na drobno; te hiše posredujejo trgovino med prodajalci na drobno in med lastniki listov. Najmočnejša med temi hišami je hiša Smith, ki ima v svojih rokah monopol predavanja časopisov in knjig na kolodvorih Angleške. — V Moskvi, Peterburgu in v ostalih velikih mestih Rusije pa so prodajalci časopisov po ulicah znali odpraviti to posredovalno trgovino, s katero se služijo milijoni, tako, da so sami ustanovili zadruge in opravljajo podrobno razprodajo na svoj račun.

(Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 11. januarja 1897.

Državni zbor. O seji zbornice poslancev od minole sobote oziroma petka nam pišejo z Dunaja dne 9. t. m.: „Danes se je završila razprava o proračunu ministerstva financij in pričela je razprava o proračunu ministerstva za trgovino. V prvi razpravi je govoril v petek dr. Laginja pri jednem naslovu ter je drastično dokazal z jednim izgledom, kako postopajo nekatere davčne oblasti v Istri s hrvatskimi in slovenskimi kmeti Sprožil je tudi vprašanje, da bi se, valed že storjenega zakona, iz ulog na poštah dajala posojilnicam posojila, da bi iste zamogle lažje pomagati v bedi siromašnim kmetom. — V drugi razpravi je govoril poslanec Spinčić, ki je povdarjal zahvalno, da se je v posledaji dobi izvršile več del v pri-

staniših na obalah kvarnerskega zaliva. Priporočal je, da se izvrše še druga taka dela, da bi pomorske oblasti imele več ozira do hrvatskega jezika, jezika tamošnjih prebivalcev, ter da bi se mornarji podpirali nepristransko iz zaklada za mornarje. Nadalje je govoril o poštah, o jeziku na istih, o nazorih in o postopanju viših uradnikov na ravnateljstvu v Trstu. Tu je navel nekoliko vzgledov, ki so vzbudili ogorčenje v zbornici proti izvestnim uradnikom. Priporočil je tudi nekatere lokalne potrebe.

(Govora Spinčića in Laginje priobčimo čim preje. Sploh smo te dni nekoliko zaostali s priobčevanjem lepih govorov naših poslancev. Gledali bodemo, da čim preje nadomestimo, kar je zamujenega. Op. ured.)

V ponedeljek se gotovo završi razprava ministerstva trgovine, potem pridejo na vrsto ona železnice, poljedelstva in pravosodja, tako, da je računati skoro z gotovostjo, da bode zbornica gotova z vsem proračunom do konca tedna. — Potem ostane državni zbor skupaj še nekoliko dni, da dovrši še razprave o nekaterih osnovah, med istimi tudi o kongru duhovnikov. In potem bode dovršena doba te zbornice.

Deželni zbor istrski. Dobro poučeni krogi na Dunaju zatrjajo, da se deželni zbor istrski preloži iz Poreča v Pulj še-le prihodnje leto, to je 1898.

Novi avstrijski poslanik na Kitajskem. „Wiener Ztg.“ objavlja, da je baron Mavricij Czikann-Wahlborn imenovan poslanikom v Peking. (Baron Czikann je bil več let avstrijski generalni konzul v Moskvi. Odlikovan je z redom železne krone III. razreda, a ima tudi mnogo inozemskih redov. Ured.)

Novinski glasovi o celjskem „vprašanju“. Ozirom na to „vprašanje“ smo že povedali svoje menenje. Danes pa treba, da navedemo o tem par glasov iz slovanskih novin.

Praški „Narodni Listy“ pravijo, da glasovanje o celjski postavki je pokazalo, kako bi Nemci postopali proti Slovanom, ako bi zopet prišli do moči.

Lep članek je prinesla tudi praška „Politika“. Najprej je označila po zaslugi nastop antiemita princa Lichtensteina, konservativcev Ebenhocha prelata Karlona ter socijalnega demokrata Pernertorferja zoper toli skromno kulturno potrebo Slovencev. Zlasti o prelatu Karlonu pravi prazni list, da bi bil moral vztrajati na strani Slovencev kakor konservativec in iz hvaležnosti da Slovencev, katerim jednim se ima zahvaliti, da sedi v deželnem zboru štirskem.

Potem pa zaključuje „Politika“: Na Slovenceh je sedaj, da mirno narede svoje račune. Sedaj vidimo zopet, na koga se je zanašati ob uri nevarnosti in na koga se ni zanašati. Poskušnja to pot ni bila razveseljiva, le malo jih je bilo, ki so ostali trdni. V prevari, ki smo jo doživeli, nam je došel zdravilen pouk, katerega ne smemo odklanjati, ako hočemo, da neprijetni celjski glas izzvani v harmonijo. Kadarkoli gre za kako slovansko kulturno potrebo, nam stoji nasproti združeni polbarbarski odpor Nemcev. Ali ne sledi že iz tega zahteva do nas, da tem iskreneje gojimo slovansko vzejemnost; da se tem bolj uglobimo v to vzejemnost in da jo kažemo čim energičneje? Mi smo navezani sami na se in na vaje m n o p o d p o r o. Dogodek od 5. januarja bi moral vzdramiti Slovence in njih prave prijatelje. Tu ni nikakega zanašanja na soseda, nikakega zanašanja na vzgoraj: le svoji moči treba z a u p a t i in vrste skleniti. To je pouk iz Celja. Ako se ta pouk premeni v dejanje, potem bode zmaga naša, ne le hipna zmaga dvemljive vrednosti, ampak trajna zmaga dobre slovanske pravice zoper nemško nacionalno prevzetost in polubarbarstvo.

Zagrebski „Obzor“ pravi, da so Slovani dolžni zastaviti vse svoje sile, da revindicirajo vsa svoja prava nasproti Nemcem in Italijanom. Celjski gimnazij je le mrvica one pravice, po kateri streme Slovani in Slovenci. Glasovanje o celjskem gimnaziju je v pouk Slovanom, kako se jim ob sedanjem sistemu lahko kratijo tudi take mrvice, dokler se ne zleže v jedno veliko skupino. Glede na vlado Badenijevo vsiklica „Obzor“, da tu treba dejaj in ne besed. Hrvatje in Slovenci v Istri nimajo nijednega hrvatskega gimnazija, a na tisoče otrok nimajo niti osnovne šole. Četud

Slovani ne morejo zasesti ministerskih stolov vendar lahko silijo vlade, da računajo žnjimi. V to pa treba, da Slovani stisnejo svoje vrste brez ozira na stališče, katero zavzame vlada. To je prvi in glavni zaključek, ki ga moramo izvesti iz nevarne o celjskem vprašanju. Celjski gimnaziji ne sme pasti, a grof Badeni more od svoje strani storiti vse ono, kar more, da ne pade. Ako ne stori tega, potem so dolžni Slovenci, Hrvatje in Čehi, da mu obrnejo ledja. (Zvršetak pride.)

Jubilej črnogorske dinastije. Korespondenčni urad javlja s Cetinja 8. t. m.: Slavnost jubileja dinastije Petrović, ki je došla na prestol pred 200 leti, vršila se bo dne 14. t. m. (dne 2. po pravoslavnem koledarju).

Civilni gubernér za Eritrejo. Iz Rima: Major Nerazzini je dokazal v svojih razgovorih z Rudinijem, da je vsakakor potrebno nastaviti v Eritreji civilnega gubernérja. To bi smatrala Abisinija kakor zaresno garancijo za mir. Italijanska vlada, oziroma Radini, načeloma priznava to potrebo, toda odločiti se hoče pozneje, kdaj izvesti jo. Za sedaj je treba baviti se s tekočimi opravili, kakor so: uravnanje meje, imenovanje ras za Tigre in Agame in druge stvari. — General Baldissera se vrne v Italijo še-le potem, ko so se vrnili vsi ujetniki.

Turčija se toži o svojih dolžnikih. Londonski „Times“ poroča, da se je turška vlada pritožila pri velesilah, da jej balkanske države ne marajo plačati tributa, kakor je bilo določeno na berlinskem kongresu. Tudi Bolgarska da že precej časa ni plačala nič. Morda te države jednostavno posnemajo — Turčijo gledé načina plačevanja dolgov?

Različne vesti.

70-letnica v naši cesarski hiši. Včerajšnjega dne je dovršil svoje 70. leto naš dvor v o. d. R. Rajner, bratranec našega cesarja. Nadvojvoda Rajner ni le izboren vojak, ampak tudi vnet povspeševatelj znanosti in umetnosti. Kakor vsikdar, v dnevih jasne sreče in ob časih nezgode, se tudi ob tej priliki narodi avstrijski udanostjo in hvaležnostjo spominjajo svoje prejasne vladarske hiše ter čestitajo odličnemu členu te hiše na sreči, da mu je Božja previdnost dovolila doživeti ta častni dan v zdravju in veselju.

O shodu pri sv. Mariji Magdaleni zgornji in veselici društva „Kolo“ spregovorimo nekoliko v današnjem večernem izdanju, ker nam v to danes nedostaja prostora.

Nov poštni urad. Dne 16. januarja t. l. odpre se vasi Terzo, pol. okraja Tržič na Primorskem, nov poštni urad, ki se bo pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kakor nabiralnica poštno-hranilničnega urada.

Zvezo bo imel s poštnim omrežjem po poštne vozu, ki vozi vsaki dan med Oglejem in Červinjanom.

Ruralna pošta, ki posluje sedaj med Červinjanom, Terzom in Sv. Martinom, se opusli s 15. januarjem t. l.

Iz „Tržaškega podpornega in bralnega društva“. Velečenjeni g. urednik! V Vašem cenjenem listu je bila opisana veselica „Tržaškega in podpornega in bralnega društva“ na Silvestrov večer. Dovolite, da še jaz pridodam nekaj. Res da je navada, da društvo vsako leto napravi domačo zabavo za društvenike, a letos je imela veselica še drugi pomen. Društvo obstoji že 16 let, in bilo je v tej dobi že veliko neumornih odborakov, ki so se trudili v korist društva.

Med temi sta dva, ki se posebno odlikujeta ter se žrtvujejo po svoji moči v korist društva. Ne plašita se ne truda in ne gmotnih stroškov, samo da bi društvo napredovalo. Jeden teh je g. Matija Čudvot, siv starček a krepak na duhu in telesu; bil je duša društva od početka njegove ustanovitve, a zvesti drug mu je g. Andrej Kalan, mož, ki nosi že 8 let težko breme predsedništva. Povsem naravno je torej, da so jima društveniki skazali svojo hvaležnost s tem, da so njima na čast priredili veselico ter jima poklonili spomin, katerega je izročil g. Matija Bregant s primernim nagovorom. G. društvenik Zajo A. je izustil lep govor opisavši delovanje teh dveh mož — naprosivši ju, naj tudi v bodoče delujeta v prosep društva. Hvaležnost je lepa čednost, a hvaležnost delavca-trpina je toliko bolj ganljiva, ker ona je

izraz plemenite duše, bivajoče pod priprosto obleko. Da tudi priprost delavec zna biti hvaležen svojim dobrotnikom, to so pokazali društveniki „Tržaškega podpornega in bralnega društva“, za kar jim gre vsa čast in hvala. Za to pa tudi počaščena moža ne smeta zapustiti svojih bratov, marveč delžnost jima je, da jih še nadalje podpirata ter se trudita, da bode društvo tudi v bodoče v podporo društvenikom toli v gmotnem kolikor v duševnem pogledu.

Iz sv. Križa na Vipavskem. Naše „Bralno društvo“ je imelo dne 3. t. m. svoj letni občni zbor. Obilna udeležba spričuje o zanimanju društvenikov za društvene zadeve. Mesto obolelega tajnika g. Rad. Šinigoja, kateri v goriški bolnišnici premišljuje v „spominih s Koroškega“, poročal je predsednik g. Pet Medvešek o delovanju društva v minulem letu. Iz poročila naj povemo samo toliko, da je odbor imel 8 sej, ter da je društvo priredilo dvakrat izlet s pevskim zborom na Goričico o prilikah veličnih shodov in da je bila ena društvena veselica in en občni zbor s predavanjem. Društvo si je kupilo lepo zaveso za oder, a do primerne društvene dvorane za veselice še ni moglo priti radi nekih zaprek. Upamo, da se v prihodnje tudi to doseže, da bode društvo še uspešneje delovalo.

Iz blagajnikovega poročila, g. Ant. Špelta posnemamo, da je imelo društvo 135 gl. 4 kr. dohodkov in 125 gl. 64 kr. stroškov, tako da ima društvo celo preostanek v blagajnici. Na zastankih pa ima čez 41 gl. Poleg tega se je nabralo za društveno zastavo 6 gl. 19 kr., za sirote pokojnega skladatelja in učitelja g. Volariča se je bilo nabralo 10 gl., a za „družbo sv. Cirila in Metoda“ 1 Kr.

Predsednikom društva se je volil zopet gosp. Peter Medvešek, podpreds. gosp. Anton Stopar, tajnikom g. Rad. Šinigoj, namestnikom g. Karol Belja, blagajnikom g. Ant. Špelt, namestnikom g. Ivan Rustja, odbornikom gg. Franc Vovk in Ivan Palik.

Za tek. leto so se določili sledeči časopisi in knjige: „Slov. Narod“, „Edinost“ (katero bode dajal po znižani ceni č. g. Ivan Kodre), „Soča“, „Dom in Svet“, „Slovanski Svet“, „Brivec“, „Slovenski list“, „Kmetovalec“, „Primorski list“ in „Družba sv. Mohora“.

Prebrani časopisi so se oddali skoro vsi potom dražbe, kar spričuje, da društveniki radi beró! Tako je prav!

Po zborovanju je pevski zbor z lepo pesmijo prijetno zabaval društvenike, ki so bili zadovoljni, du se društvo lepo razvija. Le naprej po tej poti!

Ne zamuditi. Opozarjamo na oglas „Mejnarodni panorama“ na četrti strani — Serija jako interesantna.

Samomor. 40letna Tereza Tiziani, soproga prodajalca žganja, vrgla se je minolo nedeljo z okna stopnic III. nadstr. h. št. 20 v ulici S. Francesco na dvorišče. Ubila se je. Vzrok temu samomoru je iskati v okolnosti, da je bila žena pijanka in da se je morala vsled tega pred par tedni ločiti od svojega moža in otrok. Šla se je ubiti v hišo, v kateri je nekaj živele v srečnem zakonu. Kesanje ji je došlo prepozno.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 1. do 7. t. m. je bilo prijavljenih v področju mestne občine tržaške 25 sl. óšpic, 5 sl. legárjeve mrzlice 2 sl. škrlatice in 1 sl. kózic. Umrlo je 5 oseb za óšpice, 3 za dávice in 1 za legárjevo mrzlico.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 27. min. do 2. t. m. rodilo se je v tržaški občini 81 otrok (49 moških 32 ženskih). V isti dobi je umrlo 95 oseb (49 moških, 46 ženskih).

Demonstracija v cerkvi. V szatomarski luteranski cerkvi je imel pastor te dni propoved, v kateri je izustil nekoliko političskih opazk, ki niso ugajale jednemu delu občinstva. Ljudje so pričeli kašljati, teptati z nogami in glasno prigovarjati, a kmalu se je pričela cerkev prazniti, ker je župnik kričal na ljudi, da naj molčé.

Mlada novoporočenca. V Kuli (Ogerska) poročil se je po Božiču neki 70 letni vdovec in sicer že petikrat! Vzel je 80 let staro vdovo. — Ta dva pa imata „korajzo“!

Biskup proti luksusu ženskih. V vseh romunskih cerkvah južne Ogorske čitalo se je o Božiču pastirsko pismo škofa Metivna, s katerim ostro obsoja luksusa, ki ga počenjaajo ženske ter opozarja na škodljive posledice take brezumne zapravljenosti

Princ — praktičen zdravnik. Po vzgledu svojega rojaka, vojvode Karla, prakticira tudi princ dr. Ljudevit Ferdinand Bavarski samostalno kakor zdravnik v bolnišnici Rdečega križa v Monakovem. Princ je specialist za bolezni ženskih.

Ženska obsojena na vešala. Sodišče v Požegi je obsodilo dne 5. t. m. 23letno ženo Ano Abričevio iz Šagovine na smrt na vešalih, ker je bila umorila svojega soproga Štefana. Umorila ga je zato, ker je bil pijanec ter je večkrat grdo ravnal žnjo. Ko pa je nekega večera hotel posiliti njo in njeno sestro, pograbila je sekuro in mu razklala črepinjo.

Baratieri ozdravel. Iz Arka poročajo: Baratierijeva zlomljena noga se je zarasla tolikanj, da se more bolnik svobodno sprehajati po svojem stanovanju. Vsaki dan se vozi na sprehod. Baratierijev zdravnik, dr. Bresciani, je izjavil, da je noga ozdravila popolnoma.

Kuga v Indiji. Glasom „Times of India“ padlo je število prebivalstva v Bombayu od početka epidemije pa do danes že za dobre polovico. Umrljivost iznaša na teden 200 na vsakih tisoč! V onih delih mesta, kjer stanujejo ljudje barvane kože, so zaprte prodajalnice.

Iz Lvova poročajo: Iz Varšave se glasi, da se ruska vlada boji, da bi kugo zavlekli iz Indije v Rusijo. Vlada je imenovala posebno komisijo, ki naj izda strogih naredeb in ukrene z energijo vse potrebno, da se zapre kugi pot v Rusijo.

Praktični Amerikanci. Ameriški časopisi javljajo, da namerujejo najbogatiše ameriške zavarovalne družbe združiti se v ta namen, da v zdravih gorskih krajih zgradijo zdravilišče za svoje zavarovance, bolne na prsih. To pa ne morda iz človekoljubja in usmiljenja, ampak iz gole sebičnosti: s tem namerujejo namreč podaljšati življenje bolnikom kolikor možno, vleči ves ta čas zavarovalnino in pa zavleči izplačanje za slučaj smrti zavarovane glavnice.

Koledar. Danes (12.): Arkadij, mučenec; Ernest, škof. — Jutri (13.): Veronika, devica; Leoncij, škof. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 7. uri 45 min., zatoči ob 4. uri 32 min. — Toplota včeraj; ob 7. uri zjutraj 5.5 stop., ob 2 pop. 7.5 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dne 9. t. m.:

Dunaj	13,	24,	86,	3,	30.
Gradec	28,	84,	88,	61,	25.
Inomost	79,	49,	50,	1,	32.

Nazaj, nazaj v deželo sveto!

Odgovor gospodu „Starini“

V „Edinosti“ št. 1. in 2. t. l. napisal je neki g. Starina s Krasa (?) nekaj vrst povodom pesmi „Vida“, natianjeni v decemberski številki „Ljubljanskega Zvena“. To pesem je zložil mladi in jako nadarjeni pesnik Kazimir pl. Radič. Gospodu Starini nikako ne ugaja ta pesem, zlasti njen konec ne.

Tudi v baletistiki velja nekoliko že od davnih časov tiste: „De gustibus non est disputandum“. A če pesem ne ugaja Starini, iz tega še ne sledi, da pesem ni lepa. Pomilujem Vas pa, da ste se s svojo sodbo o tej pesmi ponižali na stališče na katerem stoji „estetiki“, „Slovenčevi“ in „Katolikovi“. — Da je ta Radičeva pesem prišla v „Zvon“, kriv sem jaz podpisani in prevzamem prav rad vso odgovornost v tem oziru! Ko sem pesem prečital do konca, videl sem takoj, da imam v rokah delo pravega poeta! In ravno sklepna strofa, pri katere čitanju je dobil gospod Starina kurjo polt po telesu, mi je posebno ugajala! Čez nekaj trenutkov sem celo mislil, da je ta poslednja strofa morebiti kako posmeta iz — Levstika. Šel sem gledat — pa nisom mogel nič najti. V vsej tej Radičevi „Vidi“ je razlit tako zdrav realizem, tako krepak humor, da ima človek, če jo bere brez predsodkov, brez predvzetega menenja, pravi užitek. In zdravi, realistični humor, ki je dandanes tako redek, smo se brez dvoma javiti tudi v erotiki.

In zakaj ne? Če je individualnost pesnikova takšna, da opeva svoje srčno nagnenje v krepkem, živem znanju — ali naj morda še vpraša kakoga pedanta, če sme pesniti takó kakor se njemu (pesniku) samemu prilaga? Pre-

pričan sem, da bi bil imel n. pr. Levstik s te pesnijo veliko veselje, kakor je imel veselje s nje marsikateri „Zvonov“ čitatelj, izvršeni seveda g. Starina.

Radič je bil pisal uredništvu „Zvona“ me drugim, da čita in študira razne poetične teoretike, n. pr. poetiko Gottschallovo. Jaz sem v „listnici“ izrazil svoje veselje nad novim pesnikom in mu pritril mimogredé, da je čisto prav, če se peča tudi s teorijo in tehniko poezije ter da ne škodi, če čita, kakor je Radič sam pisal, Gottschalla. Gottschallova „Poetik“ je izvrstna in mnogo študirana knjiga. G. profesor Levstik, ki tudi nekaj vé, kaj je poezija, bil mi je kakor urednik „Zvona“ l. 1883. podaril Gottschalla v 5. tisk. — V dotični listnici uredništva na strani 776. lanskega letnika „Zvona“ sem zapisal jaz tudi Gottschalla. Vzemite „Zvon“ v roke, g. Starina, pa čitajte še enkrat!

In kaj ste pisali Vi, gospod Starina, v „Edinosti“? Vi pišete tam o — Gottschedu! Vi porirate in tradirate per longum et latum o že slavno pozabljenem Gottschedu, umrlem l. 1766., za katerega se niti med Nemci dandanes ne zmeni živ krst. (Gottschall pa morda še živi — ne vem za gotovo).

Častiti čitatelji „Edinosti“ razsodijo pa sedaj brez težave, kako cenó ima cela Vaša iz raznih „Konversations-Leksikonov“ prepisana razprava o — Gottschedu, na katerega pesnik Radič nikoli mislil ni in katerega tudi v „Zvonovi“ listnici ne najdete!

Tu je dvoje mogoče: Ali ste površno čitali dotično listnico in v naglici zamenjali Gottschalla z Gottschedom (!), ali pa ste morda nalašč naredili tak maneuver. Poslednjega za sedaj še nočem verjeti.

Tako je gospod Starina! Drugikrat izvolite pred vsem dobro in vestno čitati — potem pa filozofujte o poeziji, kakor se Vam poljubi! Teoriki in dlakocepi hodijo po svojih potih, vatvarjaječi umetniki pa po svojih.....

Odkritim vezirjem Vaš udani

A. Aškerc

Skale—Velenje, 7. jan. 1897i

Najnovejše vesti.

Dunaj 11. (Zbornica poslancev). Minister za deželno brambo je predložil dopis, s katerim je dokazano, da ni res, da bi bil polkovni zdravnik Olexy — kakor se mu je očitalo — zakrivil smrt nekega infanterista. Zoper obdolževalca se bode postopalo sodno.

Dunaj 10. Povodom 70letnice nadvojvode Rainerja je bila danes slovesna služba božja.

Prag 11. V Železni so našli orožnika Bukahra umorjenega. Krivec je nepoznan.

Bombay 11. Kuga v Indiji se razširja. V Kurachee je bilo včeraj 52 slučajev smrtnim izidom, od sobote 220 slučajev. Od teh jih je umrlo 214.

Madrid 11. „Epoca“ javlja, da je Maksimo Gomez naznanil kubanskemu odboru v New Yorku, da ne bode možno nadaljevati nastaja, ker je med ustaši zavlada demoralizacija.

Odesa 11. Na spomlad odide zopet jedna ruska ekspedicija v Abesinijo.

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi ne živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)

priprave od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Trgovinske brojavke in v tati.

Bucimpešta. Pšenica za jeson — — — — — za spomlad 1896 5.34 do 5.35 Oves za spomlad 5.98—5.99. Rž za spomlad 6.85—6.86. Koruza za maj-juni 1897. 8.98-8.99 Pšenica nova od 70 kil. f. 8.60 8.65 od 75 kilo. 8.70—8.75. od 80 kil. f. 8.75—8.80 od 81. kil. f. 8.90 8.95 od 82 kil. for. — — — — —. Inhamen 8.10—8.11 prosa 6.65—6.10.

Pšenica: Slaba ponudba, več povpraševanja. — Trg miren. Neznatna prodaja 2 1/2. nč. ceneje. Vreme: sneg.

Praga. Nemaški sladkor ter. 12.20, november-december 12. — rasteče.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst s carino vred odpočitave precej f. 82.50 82.75 Concasse 84.25—84.30. V glavah sodih 37. — mlačno Kava. Kava Santos good average za januar 65. — za maj 65.75.

Sanktburg. Santos good average za marec — za maj 1897. f. 53. —, za september 53.50 za december 54.75.

Dunajska borza 10. januarja 1897

Državni dolg v papirju	včeraj	danes
„ „ v srebru	101.70	—
Avstrijski rent v slatu	123. —	—
„ „ v kronah	100.90	—
Kreditne akcije	87.5	—
London 10 let.	119.90	—
Rapolooni	9.59	—
30 mark	11.74	—
100 italj. lir	45.40	—

Slovanske pevsko društvo

Podpisano naznanja izvršujoci m udom in oim, kateri se žele kakor taki prijaviti, da so se pričele pevske vaje s poučevanjem „Vodniškega venca“; potrebno je torej, da vsakdo točno prihaja k vajam, ker se učenje tako velike pesmi ne more ponavljati večkrat le zaradi posameznih oseb. Predsedništvo.

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domáci pridelki.

Fidel:	Koks	100 K.	10.25	10.50
Mandoloni	—	—	8.50	8.75
svetlorudeči	—	—	—	—
temnorudeči	—	—	8. —	8.25
kanarček	—	—	9. —	9.25
bohinjski	—	—	—	—
beli veliki	—	—	8.25	8.50
malí	—	—	9.25	9.50
veleni, dolgi	—	—	8.75	9. —
okrogli	—	—	7. —	—
močani hrvaški	—	—	7.25	—
štajerski	—	—	65. —	70. —
Made fino štajerske	—	—	8.75	—
Jožmen št. 10	—	—	9.75	—
„ 8	—	—	11.50	—
Belje kranjske	—	—	6.50	6.75
Bepa	—	—	9.60	9.7
Krompir	—	—	—	—
Prose kranjske	—	—	8. —	8.75
Leča, kranjska	—	—	—	—
upoh ogorski	—	—	57. —	58. —
Kast	—	—	49. —	50. —
Kava Mocca	—	—	165. —	166. —
Ceylon Plant. fina	—	—	172. —	173. —
„ Perl	—	—	182. —	184. —
Portoriceo	—	—	169. —	171. —
Java Malang	—	—	152. —	154. —
Guatemala	—	—	—	—
San Domingo	—	—	154. —	155. —
Malabar Plant.	—	—	—	—
„ native	—	—	—	—
Laguayra Plant	—	—	—	—
„ native	—	—	—	—
Santos fini	—	100 K.	120. —	124. —
„ srednje fini	—	—	118. —	120. —
„ srednji	—	—	112. —	114. —
„ ordinari	—	—	106. —	108. —
Rio oprani	—	—	—	—
„ najfiniji	—	—	12. —	126. —
„ srednji	—	—	110. —	114. —
Sladkor Centrifugal l. vrste	—	—	32.75	33. —
Concasse	—	—	34.25	34.50
„ v glavah	—	—	36. —	36.25
raskosani	—	—	35.50	36. —
Rž italijanski fini	—	—	25. —	25.50
„ srednji	—	—	24. —	24.50
Japan fini AAA	—	—	17.75	—

„ srednji	16.75	—
„ extra	13. —	13.50
I.	11. —	11.50
II.	10.25	10.50
Potrelej ruski v sodih	19. —	—
„ v nabojih od 20 kil.	6.15	—
Olje italijansko najfinije	66. —	68. —
„ srednjene	62. —	64. —
bombaino, amerik.	28. —	29. —
dalmatinske	31. —	32. —
Limoní Mešinski	4. —	5. —
Pomaranče	3. —	5. —
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—
„ Bari	62. —	64. —
Pinjoli	87. —	89. —
„ Dalmatinski novi	—	—
„ Pulješki	7.75	8. —
„ okve Pulješko	12. —	12.25
„ Grške v venci	12.75	13. —
Sultanine	46. —	54. —
Vamperli novi	27. —	28. —
„ Oboje	—	—
Pelenovke srednje velikosti	48. —	49. —
„ velike	47. —	48. —
„ male	48. —	49. —
Slaniki v velikih sodih	11.50	—
„ 1/2	6.50	—
Šveple	4.75	—

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

RUSKI CAR

v Parizu

z novimi predstavami

Ustopnina

20 nov. otroci 10 nov.

Narodnjakinje!

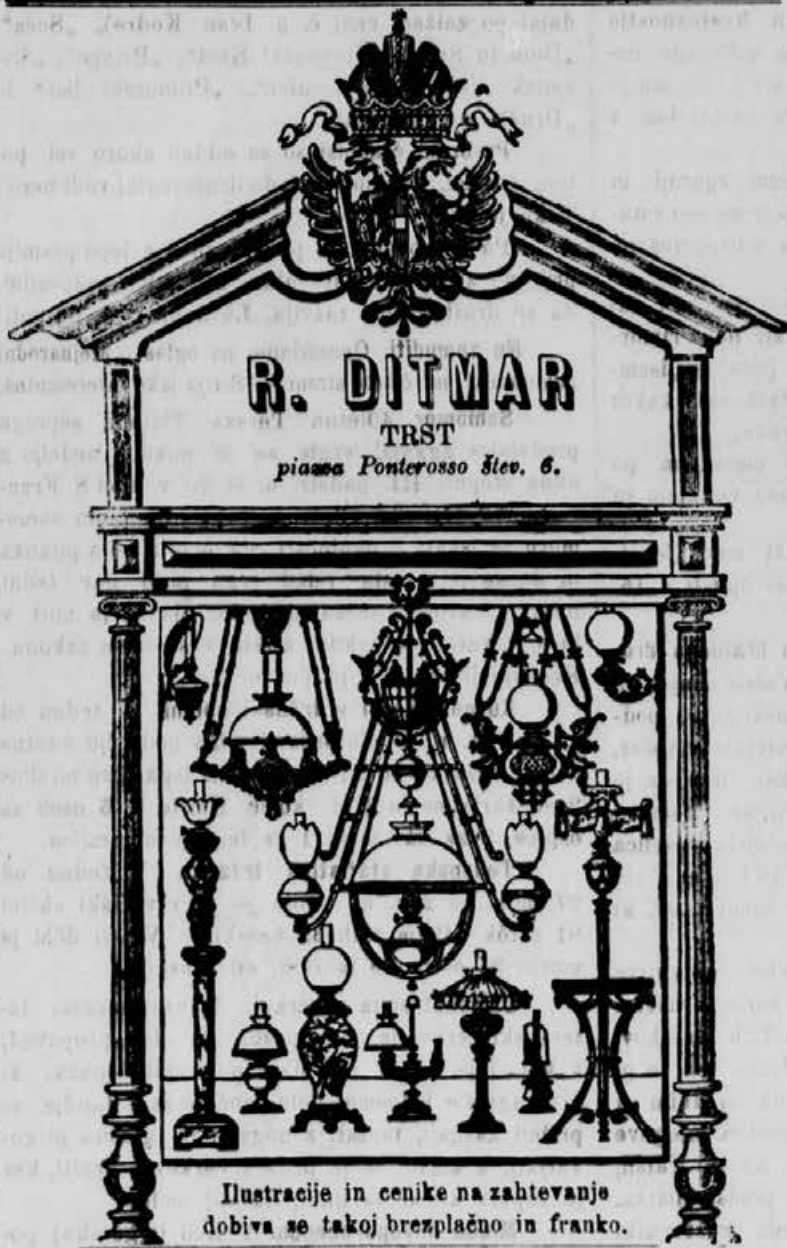
Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koka v ulici S. Zaccaria šte. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, pričam sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebeno.

Ilustracije in cenike na zahtevanje dobiva se takoj brezplačno in franko.

S početkom novega leta je pričel izhajati v Trstu, v zalogi „Edinosti“, prvi slovenski ženski list

„Slovenka“

Ta novi list prinaša našemu žensstvu razven koristnih, poučljivih in zabavnih spisov tudi spise o gospodinjstvu, o hiši, modi itd.; sploh bavi se z vsemi v ženske stroke spadajočimi predmeti. Ker jeta list važnega pomena za nas Slovence, priporočamo istega v sem, osobito pa našemu žensstvu, vabeči na obilo naročbo. List stane za naročnike „Edinosti“ le 2 gld. — za druge naročnike pa 3 gld. — na leto. Rokopise je pošiljati uredništvu „Slovenke“, naročnina pa

Upravištvu „Edinosti“.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobiček

75.000 kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

Žrebanje na novo 20. februvarja